

Les lliçons d'Antich a València

A més de participar en el sopar literari dels Premis Octubre, de caràcter fonamentalment cultural, el president de les Illes Balears va difondre el missatge polític del Pacte de Progrés en una conferència a la Universitat de València i també es va reunir amb representants del món empresarial.

L'agenda del president balear, Francesc Antich, durant la seua visita a València amb motiu dels premis Octubre, anava ben atapeïda. Bon punt arribat, divendres a migdia, la seua primera missió ofi-

cial era pronunciar una conferència sobre el "canvi polític a les Balears" en la Universitat de València a les vuit del vespre (veg. pàg. 24). Poc després de dinar hi hagué temps per a una discreta rebuda protocol·lària del govern

valencià, de la mà del vice-president José Luis Olivas, que va rebre Antich i va disculpar el president Zaplana, absent oficialment per motius de feina.

Cap a les vuit, València es cobria de núvols que amenaçaven tempesta però que, al capdavall, es quedaren en una ombra fugaç que, cap a la nit, ja havia desaparegut. De la mateixa manera, al Paranimf de la vella seu de la Universitat anava augmentat l'electricitat estàtica a mesura que representants de les diferents i bel·licoses famílies del PSOE valencià s'hi acostaven en un aplec que sols la presència del president balear va fer possible. Però tampoc no hi hagué més aparat elèctric que la il·luminació de la sala.

Francesc Antich hi arribà lleugerament tard perquè el rector Pedro Ruiz, amfitrió, no va poder evitar presumir de la recentment restaurada seu universitària i va passejar el president balear per les instal·lacions del vell palau del carrer de la Nau. Mentrestant, dins del paranimf, Joan Lerma, ex-president de la Generalitat Valenciana, abans oficialista i ara renovador, atreïa l'atenció de fotògrafs i públic i eclipsava Joan Ignasi Pla, el secretari general més breu de la història del socialisme valencià, i Empar Navarro, vice-presidenta de la gestora socialista. En la nodrida representació del PSPV-PSOE predominaven els ex: ex-consellers, com Eugenio Burriel o Emèrit Bono; algun ex-alcalde, com Ricard Pérez Casado, de València, o Francesc Baixauli, de Silla; i algun ex-diputat, com Jesús Huguet. De fet hi havia fins i tot ex-socialistes, com l'ex-senador Alfons Cucó. Però sens dubte, i malgrat l'a-

RAFA GIL

RAFA GIL

Dalt, el paranimf de la Universitat de València va quedar-se molt petit. Joan Lerma va guiar Antich entre els representants del complex àlbum familiar del PSPV-PSOE.

braçada d'Ana Noguera a Lerma, la presència més destacada entre la facció socialista va ser la de Joan Romero, que va optar per situar-se entre el públic, a no menys de quatre files del seu company de partit Joan Lerma. Tampoc Albert Taberner va voler acostar-se gaire a l'ex-diputada Glòria Marcos, la representant més important del seu partit, Esquerra Unida. Uns altres que tampoc no estaven previstos, com Romero, eren els representants del Bloc Nacionalista Valencià, Pere Mayor i Vicent Guillaumon, que s'acomodaren entre el públic, justament davant de Joan Francesc Peris, ex-membre d'Esquerra Unida i ara diputat de Nova Esquerra en la llista del PSOE.

Eliseu Climent, prestidigitador de l'esdeveniment, deixava clar que la intenció d'aquella conferència era fer veure als partits d'esquerra del País Valencià quin havia estat el model balear per fer fora el govern conservador del PP. L'auditori, però, no era balear, i les paraules del president Antich no aconseguiren esvaïr tota la càrrega elèctrica emmagatzemada entre les parets lluents de l'històric paranímf. Poc abans del final aparegué Carme Alborch, ex-ministra, i amb el seu vestit roig s'apoderà de les càmeres i de les mirades, però el seu efecte balsàmic no era suficient. El discurs d'Antich, possibilista i engrescador, topetava amb una realitat valenciana molt concreta. Professors, com Antoni Furió o Joan Oleza, i escriptors com Gonçal Castelló o Alfons Cervera, s'ho passaren bé amb la conferència i saludaven les dites mallorquines que esquitxaven el discurs del president. No patien la pressió de la comparança entre socialistes balears i valencians que planava, inevitablement, sobre somriures i palmellades.

El debat econòmic pendent. La Institució Econòmica i Empresarial "Ignasi Villalonga" va aprofitar l'estada a València dels representants dels governs de les Illes Balears i d'Aragó –amb motiu dels Premis Octubre– per a posar-los en contacte amb un grup nombrós de dirigents empresarials valencians i catalans. La reunió no tenia un ordre del dia preconcebut, però sí una intenció evident: discutir les possibilitats de col·laboració entre les institucions po-

D'esquerra a dreta, quatre destacats representants del món econòmic valencià: Alexandre Mànez, Joan Cerver, Josep Maria de Rivero i Francesc Pons.

lítiques i empresarials de l'anomenat arc mediterrani, i especialment de Catalunya, el País Valencià, Aragó i les Illes Balears.

La majoria dels reunits – més d'un centenar d'empresaris – van coincidir a observar que els dos grans àmbits de col·laboració haurien de ser les infraestructures i les xarxes de comunicació, d'una banda, i la cooperació empresarial en qüestions com l'oferta turística o els serveis tecnològics, de l'altra. Però també hi va haver qui va posar més l'accent en les grans idees que haurien de moure aquesta col·laboració. Per a Francesc Joan, director general de Bankpime, l'ús corrent de la moneda única europea a partir de gener del 2002 convertirà definitivament Europa en un sol mercat, en què les aliances regionals seran imprescindibles.

Ramon Cerdà, empresari del sector del moble i president del Cercle d'Empresaris, o Antoni Vives, dirigent de Nissan Motor Espanya, van dir que els problemes econòmics de l'arc mediterrani, com les xarxes de comunicació, no s'haurien de resoldre a Madrid. L'economista Aurelio Martínez, ex-conseller d'Economia de la Generalitat Valenciana, es va mostrar excèptic respecte a les possibilitats de col·laboració entre regions veïnes, perquè –va dir– les tendències globals les aboquen més cap a la competència, però sí que va estar d'acord en la formació de grups de pressió a l'estil del que podria ser la Institució "Villalonga". D'una manera semblant va expressar-se Alexandre

Mànez, gerent de la Fundació General Universitat de València, que va demanar més contactes d'aquest tipus. També va dir que, en matèria de ports i fires, dos temes recurrents sempre que es parla de col·laboració, "el problema de València no és Barcelona, sinó França, Itàlia o Alemanya", i que això justificaria més cooperació.

Van concretar possibilitats de col·laboració Vicent Partal (director del diari electrònic *Vilaweb*), en el que va denominar "el mercat de la llengua", Oto Luque (de la Fundació Cabanilles d'Alts Estudis Turístics), en el camp de l'oferta turística, o Francesc Pons (secretari general de la Federació Espanyola de la Fusta), en el sector del moble. De tota manera, la majoria de les intervencions van destacar la necessitat de millorar les comunicacions, i hi van coincidir tant el president balear, Francesc Antich, com Javier Velasco, conseller d'Obres Públiques del govern aragonès. Velasco va expressar el seu estupor davant les difícils comunicacions entre el País Valencià i Aragó, tant per ferrocarril com per carretera, un problema històric que estrangula el desenvolupament econòmic i que pot portar aviat al col·lapse les actuals vies de comunicació. I Enric Masià, de l'associació Dato, d'Alcoi, va posar el dit a la nafra quan va dir que "les infraestructures són eines per a fer alguna cosa", i que aquesta cosa ha de ser una il·lusió comuna, compartida. La resposta a la pregunta "on volem anar tots junts?".

Jordi Sebastià / Jordi Fortuny